

Ben ezevic, Cod. Sinait., III, σ. 107.

Σεραφείμ

(μοναχός) 16 αι. [5]

Υπό Ben ezevic η επιγραφή του τόν ὑπ' αὐτ. 1611 μ.δ. (16 αι.) διακρίνεται:

+ στίχοι ἱερῶν εἰς τὴνδε τὴν βιβλίον (in m.: Γρηγορίου)

μᾶλιστα τὸν ὡς βιβλίον ἁγίον εἶναι
ταύτων γε μοχθίεσσι καὶ βούλῃ μαθεῖν
ἐκδοῦ δ' ἡρώωνος τρόποις, ὁλῶνται χρυσοῦ.

μονότροπος τις, Σεραφείμ λαχὼν ἠγείσιν.

διὰ μόνος μᾶλλον δέ, παιδί' εἰς ἔτος.

συγγνωμονεῖτο δὲ οὗ ὁ γράψας μέρος,

εὐχριστοφιλῆ, ἐκρίθη δ' ὅς' ἄν.

θεοῦ μόνου πέγει γε μή σε ἀλλεῖν ὄχως.

+ στίχοι πυγίτιμοι συγθέντες τὸ ἔτος.

τὴν περικυλὴν καὶ θῆαν βίβλον ὁρᾷ ὡς φῶς;

αὐτὴ γὰρ ἦδ' ἔχεται ἀπὸ κῆρας πόρον,

ἑπταχυίοις δὲ δὲ ὄχδους ἀρχὴ θ' ὠδὸς γ'

εὐδόμεν δ' αὖ γε τυχεύοντος Ἰνδιουλιῶνος

Ἰαννουαρίου δ' ὅμως γε πέγει πάλιν ἐξ ἑσθλῆς.

